

Černá Hora - Montenegro

2.4.-16.4.2017

První jsme si dali za cíl **Seline-Pisak** www.autokamp-pisak.com, kde se potkáme s přáteli z klubu a budeme společně pokračovat v dalším cestování. Pokračujeme dál směrem k Dubrovniku. Projíždíme údolím řeky **Neretvy**, známé také jako údolí mandarinek. V celém kraji kolem řeky Neretvy roste asi 1 300 000 mandarinek, na kterých uzraje až 60 tisíc tun plodů. Pěstují se zde hlavně citrusy, pomeranče a citrony. Vhodné klimatické podmínky jim umožňují sklízet až 3x do roka. Sběr mandarinek se stal v poslední době velmi oblíbenou turistickou atrakcí jako „mandarinkobraní“. Nabízí turistům účast na sběru a cestovní kanceláře zde pořádají zájezdy. Samozřejmě jsme nakoupili na ochutnání. Okolo města Opuzen je hodně krámků okolo cesty k nakupování. Hranice Bosna Hercegovina při vjezdu i na výjezdu prázdné.

Perla jadrana - **Dubrovník**. Je to umělecky a historicky nejhezčí město Chorvatska. Jediný kemp v Dubrovniku Solitudo www.camping-adriatic.com se nachází v klidné oáze poloostrova Babin kuk. I když nám tyto dva dny poprchalo prošli jsme si staré město a vyjeli lanovkou na kopec Srdj(412m), která se řadí mezi největší atrakce v Dubrovniku a funguje od roku 2010 www.dubrovnikcablecar.com. Sice stojí 130,- HRK na osobu tam a zpět, ale stojí to za to. Panoramatické výhledy na Dubrovník jsou překrásné a nezapomenutelné. V kempu platíme za 2 noci 560,- HRK (což se nám na toto období zdá i dost), ale bohužel žádné karty zde neplatí, jen jejich klubová „Camping Adriatic by Valamar“ na kterou se vám načítají body při pobytu v jejich zařízeních.

5.4. pokračujeme dál směr **Černá Hora**. Černá Hora patří k nejmenším státům Evropy, ale může se pyšnit velkým různorodým bohatstvím kulturního dědictví. Černohorci si nechají předložit pasy a zelenou kartu. Boku Kotorskou (Kotorský záliv) přeplavíme trajektem v nejužším místě Kamenari-Lepetane. Je to největší přírodní záliv na jihu jaderského moře. Město Kotor patří k opravdovým pokladům Černé Hory. Je to nejzachovalejší středověké město v Černé Hoře a od roku 1979 je zapsáno na seznamu UNESCO. Na hradby, které se táhnou v délce 4,5 km vysoko nad město se nepouštíme. Projdeme se po křivolakých uličkách starého města, navštívíme kostelík a pokračujeme dál do **Ulcinu**.

Kemp v Ulcinu www.safaribeach.me je jediný v tuto dobu otevřený s restaurací fungující po celý rok. Leží na deseti kilometrové pláži (Velika plaža). Pláže zde mají černý písek. Tady na nás dýchne na první pohled exotičtější Ulcin, který je asi 5 km od kempu. Vždyť už je to skoro Albánie. Člověk má opravdu pocit, že už není ani v Evropě. Ulcin má i jednu raritu – pláž určenou pouze ženám. Je to nevelká pláž obklopená lesem, téměř ukrytá mezi skalisky voda tam páchne po síře. Ženy, které se sem chodí koupat, prý zcela určitě otěhotní, ale musí se koupat brzy ráno v mělké vodě zátoky a úplně nahé.

10 km od kempu v ústí řeky Bojany, hraniční řeky s Albánií, je podivuhodný ostrov Ada Bojana, o němž se říká, že je napůl dílem přírody a dílem člověka. Ve 14. století zde měla ztroskotat loď, kolem které se ukládaly sedimenty, které v průběhu staletí vrak úplně zakryly. Ada (turecky ostrov) má tvar trojúhelníku, rostou zde endemické druhy vegetace a je to přírodní chráněné území. Je vlastně neobyčejný z důvodu, že je říčním i mořským ostrovem. Dnes ho navštěvují hlavně vyznavači naturizmu. My jsme si ho mohli celý prohlédnout, protože bylo mimo sezónu, takže žádní hosté tam zatím nebyli (jinak vás mezi naturisty nepustí).

Od číšníka v restauraci v kempu se dozvídáme, že Čechy zde mají rádi. Proč? Jednoduchá odpověď. Když přijde němec do restaurace tak i s partnerkou dá si jídlo a skleničku vína a zase odejde. Čech přijde do restaurace sám, celý den sedí a popíjí pivo a manželka se opaluje. My si taky užíváme sluníčka.

Po cestě zpět chceme navštívit ostrov **Sveti Stefan**, nejzajímavější a nejfotogeničtější černohorské hotelové zařízení, které se již několik desetiletí objevuje na titulních stranách průvodců po Černé hoře. V průvodci se dočítáme, že

ostrov vlastní singapurská společnost Aman Resort, která provedla náročnou revitalizaci tohoto jedinečného místa, v roce 2015 přivítal resort první hosty a nevíme jestli je normálně přístupný, tak se spokojíme s vyhlídkou z ptačí perspektivy. Stejně tak ostrov vyniká podstatně líp.

Ještě jedna zastávka to v prastarém městě **Budva**, která je proslulá svými rozsáhlými krásnými plážemi s hrubým i jemným pískem a drobnými oblázky. Necháme se zlákat vstupem do citadely. Na citadelu se vyplatí vylézt především kvůli výhledu na město. Večerní Budva prý je taky nádherná, ale to až někdy příště. Loučíme se se zemí nádherných památek, které jsme ani všechny nestačili navštívit a se zemí místy necivilizovanou, ale úžasnou. Na hranicích se tvoří fronty našťestí v opačném směru do Černé Hory. Asi němečtí černohorci jedou domů na velikonoční svátky.

Zastavujeme v **Trogiru** v kempu Seget www.kamp-seget.hr Tento kemp má výbornou polohu. Je asi 3km od Trogiru a paní ředitelka, která se o kemp stará 3 rok je velmi šikovná. Super bývá prý silvestr u nich v kempu. Nové sociální zařízení a stále udržované v čistotě a poloha přímo u moře je velké plus i když v létě může být hodně přeplněný.

13.4. odjíždíme do Maďarska kde jsou velikonoční karavanistické srazy s přespáním zase v kempu Seline-Pisak. Zakotvili jsme v Celldomolku, kde jsme se potkali s mnoha známými a kamarády. Stihli jsme se podívat i do Mesteri za dalšími známými a ochutnat jejich skvělý guláš. Děkujeme. Velikonoční pondělí už jsme prožili doma.

Všechny kempy stály 12-15, EUR (na toto období přiměřená cena). Najeli jsme celkem 2 700 km.

Věra a Standa Schreiberovi
Duben 2017